

FIFTEENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME PIĘTNASTA NIEDZIELA ZWYKŁA JULY 10, 2022

**Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II**

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@sbcglobal.net * website: www.polishcenter.org*

FIFTEENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME JULY 10, 2022

Your words, Lord, are Spirit and life;
you have the words of everlasting life.
— John 6:63c, 68c

THE SAMARITAN IMPULSE

The impact of the parable of the “Good Samaritan” is extraordinary when we remember that, for the Jews, the Samaritans were anything but good. What does the parable mean for us here and now? Jesus used it to illustrate the most important quality he wants in his followers. It was his answer to a specific question: “Who is my neighbor?” The answer is that everyone without exception, must be treated with love and respect.

We might wonder what the Samaritan had to gain personally from doing this act of charity. The answer, in material terms, is precisely nothing. Love that is really and truly love, is disinterested. What merit is there in being good only to our friends, who will reward us in return, should the need arise? Christian love must be more inclusive than that. Furthermore, if we do not show love to the neighbor whom we see, then no matter what commandments we keep, what ritual sacrifices we join in, as did the priest and Levite in the parable, we become incapable of loving the God we cannot see. If we join in the Eucharistic meal and receive God’s Son into our hearts, we must first cleanse our heart of hatred, bitterness, ill-will, because the God we receive in this sacrament is love.

THE LIMITS OF LOVE

Deuteronomy shows how people treasured the Mosaic Law, the Torah, as the direct communication of God’s will. Here, as in the Sermon on the Mount, Jesus adds to the Old Testament teaching of love, deepening its application. The Good Samaritan will obviously be the centerpiece of the homily this weekend. It would be good to help our people hear that story in a fresh way. They may be surprised to hear some background about its hero, the helpful Samaritan. His people, the Samaritans of the hilly region north of Judea, were an outcast group in first-century Palestine. For intermarrying with the occupying Assyrians centuries before, the Jews considered them a mongrel breed. Further, for building their own temple on Mount Gerizim (see Jn. 4:20-22), they were considered a heretical form of Judaism. For a Samaritan to help an injured Jew at the roadside would have been an act of heroic generosity and compassion.

Some social analogy may help here. Some American preachers have compared it to a black man aiding a white victim of street crime. The point is to find a social parallel which will bring this story home to one’s own congregation. Note the significant shift between the lawyer’s question “Who is my neighbor?” and Jesus’ question at the end of the parable: “Which of them proved neighbor to the victim?” The lawyer wants a definition that will comfortably limit his duty of helping others. Jesus forbids us to set any such limits: our neighbor is any human being in need.

— Internet

Today’s Readings: *Dt 30:10-14; Ps 69:14, 17, 30-31, 33-34, 36, 37; Col 1:15-20; Lk 10:25-37*

SAMARITANS

After the separation of Judah and Israel in the ninth century, King Omri of the Northern Kingdom bought the hill of Samaria from Shemer. He built there the city of Samaria which became his capital.

It was strong defensively and controlled the valley through which the main road ran between Jerusalem and Galilee. In 722 B.C. the city fell to the Assyrians and became the headquarters of the Assyrian province of Samaria. While many of the inhabitants of the city and the surrounding area of Samaria were led off into captivity, some farmers and others were left behind. They intermarried with new settlers from Mesopotamia and Syria.

When Cyrus permitted the Jews to return from the Babylonian exile, the Samaritans were ready to welcome them back. The exiles, however, despised the Samaritans as renegades. When the Samaritans wanted to join in rebuilding the Temple in Jerusalem, their assistance was rejected. The Samaritans then tried to undermine the Jews with their Persian rulers and slowed the rebuilding of Jerusalem and its temple. The Samaritans later allied themselves with the Seleucids in the Maccabean wars and in 108 B.C. the Jews destroyed the Samaritan temple and ravaged the territory. Around the time of Jesus’ birth, a band of Samaritans profaned the Temple in Jerusalem by scattering the bones of dead people in the sanctuary. In our own era which has witnessed the vandalism of synagogues and the burning of black churches, we should be able to understand the anger and hate such acts would incite.

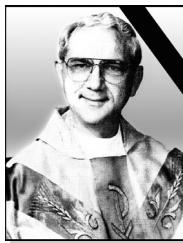
The fact that there was such dislike and hostility between Jews and Samaritans is what gives the use of the Samaritan in the Parable of the Good Samaritan such force! The Samaritan is the one who is able to rise above the bigotry and prejudices of centuries and show mercy and compassion for the injured Jew after the Jew’s own countrymen pass him by!

It is with those centuries of opposition and incidents behind their peoples that we can understand the surprise of the Samaritan woman when Jesus rises above the social and religious restrictions not just of a man talking to a woman, but also of a Jew talking to a Samaritan.

Today there are about 700 Samaritans living on the slopes of Mount Gerizim in the Holy Land.

— Internet

ETERNAL REST GRANT UNTO HIM, O LORD

On the 17th anniversary of the passing of our beloved and unforgettable founder of the Polish Center

+FR. JOSEPH KARP

We ask the Lord our God that He reward all the good works that Fr. Karp undertook on our behalf and that of our community and that he be blessed with everlasting happiness.

Let the perpetual light shine upon him — Amen

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl C, 15 Niedziela Roku Zwykła

Czytania: *Pwt 30:10-14; Ps 69:14, 17, 30-31, 33-34, 36, 37; Koll:15-20; Łk 10:25-37*

W wieloraki sposób Bóg objawia swoje prawo człowiekowi. Czyni to najpierw przez naturalny głos naszego sumienia, który wzmacnia i ubogaca swoim objawieniem. Stąd nikt z ludzi nie może się tłumaczyć, że nie miał okazji poznać prawa Bożego. Jego zaś treść jest łatwa do zapamiętania, bo sprowadza się ostatecznie do dwóch najważniejszych przykazań: miłości Boga i bliźniego.

Chodzi jednak nie tyle o teoretyczną znajomość Prawa Bożego, o recytowanie z pamięci jego treści: czym znacznie ważniejszym jest wprowadzenie w czyn woli Bożej. Stąd trzeba ją mieć w ustach i w sercu, ale po to, aby była wypełniana. Wydawać by się mogło, że jest to rzeczą łatwą. Niestety, właśnie tutaj zjawiają się najważniejsze trudności. Człowiek jest przedziwną istotą, która nieraz czyni wszystko, aby uciec przed wprowadzeniem w życie woli Bożej. Starożytnej bracia chętnie zawieszali Torę na swoim czole i przeprowadzali stąd wstążkę aż do ręki, przybijali ją na odrzwiach swoich domów; i wydawało się im, że już uczynili zadość wymaganiu postawionemu przez Boga.

"Chrystus jest pierworodnym wobec wszelkiego stworzenia". Przedstawiając możliwie najkrócej treść tego twierdzenia Apostoła narodów, trzeba by powiedzieć, że Chrystus wyprzedza wszystko, cokolwiek jest poza Bogiem albo że jest przed wszelkim stworzeniem. W tym właśnie wyraża się Jego boska godność. On bowiem nie stał się w czasie, lecz jest ponad czasem - jest po prostu obrazem Boga niewidzialnego i wszystko w Nim ma istnienie. W sposób szczególny stał się Pierworodnym w stosunku do ludzi. Jako odwieczne Słowo Boże, przyjął w czasie ludzką naturę, aby w swoim człowieczeństwie przywrócić utracone kiedyś przez ludzi synostwo Boże. Stąd pokonał na krzyżu grzech i śmierć, a zmartwychwstając otworzył wszystkim drogę do chwalebego zmartwychwstania ciała.

Aby więc stać się bratem Chrystusa i otrzymać udział w Jego pełni, trzeba pójść tą drogą, którą On wszystkim ukazał. Również dzieciom Nowego Przymierza zdarza się tylko zewnętrzne przyjęcie słowa Bożego. Wielu z nas potrafi wyrecytować przykazania Boże, ale jakże często np. nie dostrzegamy bliźnich czekających na naszą pomoc. Jakże łatwo stajemy się podobni do tych, którzy obyczajnie przechodzili obok człowieka, który wpadł między zubojców. Warto często i skutecznie robić sobie rachunek sumienia z wypełnienia na codzień przykazań Bożych.

Dzisiejsza przypowieść Chrystusa o miłośnernym Samarytaninie nakazuje nam rozliczyć się przede wszystkim z naszej postawy wobec bliźnich. Wymaga ona na pierwszym miejscu dostrzeżenia potrzeb tych, którzy razem z nami idą przez życie. Zapewne jesteśmy oburzeni na kapłana i lewitę, którzy minęli zranionego człowieka, zdanego na łaskę innych. Kiedy jednak rozejrzymy się dokładniej po współczesnym nam świecie chrześcijańskim, musimy ze wstydem przyznać, że może i gorsze rzeczy się zdarzają. Były przecież wypadki, że chrześcijanie potrafili zatratać swoich bliźnich, pragnąc dostać się do

samochodu. A ilu to wyznawców Chrystusa z niefrasobliwym spokojem stwierdza, że w naszych czasach nie ma właściwie ludzi potrzebujących, podczas gdy mają ich nieraz bardzo blisko siebie. Zajęci jednak własnymi tylko sprawami, nie dostrzegają naglących nieraz potrzeb swoich bliźnich.

- ks. Edward Sztafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

W dzisiejszej Ewangelii uczony w Piśmie wystawia Jezusa na próbę. Nie jest szczerzy. Jeśli człowiek tak podchodzi do drugiego człowieka, to raczej nie szuka prawdy, nie oczekuje odpowiedzi, bo wydaje mu się, że ją już zna. W centrum rozmowy nie pojawia się to, co powie rozmówca. Cała rozmowa przybiera postać niebezpiecznej gry, w której zwycięstwo polega na zepchnięciu drugiego w kozi róg. Trzeba mu udowodnić, że się myli, spowodować jego potknienie. Ewentualnie pytający chce sprawdzić, czy zdanie drugiego zgadza się z jego przekonaniami. I przesiewa go przez сито własnych poglądów. Pragnie potwierdzenia lub zaprzeczenia swoich racji, nie prawdy. W każdym razie pomimo tego negatywnego nastawienia Jezus traktuje uczonego poważnie.

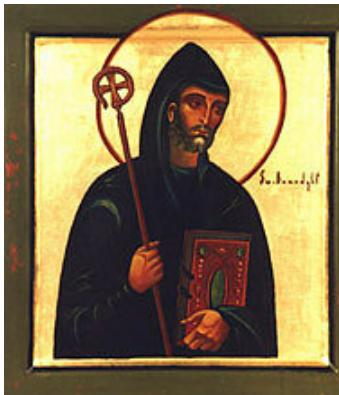
Z drugiej strony ówcześni Żydzi mogli żywić wątpliwości, kto właściwie jest bliźnim, bo Prawo nie precyzovalo dokładnie, o kogo chodzi albo interpretacje znawców Pisma były dość jednostronne. Bliźnim zasadniczo był swój, krewny, krajan, członek grupy, nasz, wyznawca tych samych idei, z kregu naszej kultury, partii, języka. Prawo dodaje jednak do tej listy obcych i przybyszów, którzy osiedlili się w Izraelu.

Od pewnego czasu zdumiewa mnie bardzo w tej scenie, że uczyony w Prawie zdaje się mieć jednak większy kłopot z miłością do bliźniego niż do Boga. W relacji do Boga wszystko jawi mu się jako w miarę jasne i określone. Tutaj uczyony dobrze się czuje i orientuje. A przecież jeśli się uczciwie zastanowić nad słowami: „Będzie miłość Pana Boga swego całym sercem, całym sobą, całym umysłem”, to czy rzeczywiście wszystko jest tu proste i łatwe? Tylko pozornie. A jednak w głowie rozmówcy Jezusa większy dylemat powstaje w związku z przykazaniem miłości bliźniego. Oczekuje definicji bliźniego, by umieścić ją w swoim religijnym systemie i tak uzyskać pewność, czy postępuje w porządku. Nie można przecież kochać wszystkich.

To ciekawe, skąd się może brać taka trudność. Najprawdopodobniej stąd, że miłość do Boga bywa sprowadzana tylko do kultu i religijności. Odmówię modlitwę, złożę ofiarę, odprawię post, pójdę w niedzielę do kościoła. I miłość do Boga mam już z głowy. Ci, którzy sądzili i nadal sądzą, że okazują pełną miłości Bogu przez swoje religijne akty, składanie ofiar i modlitwę, zapewne czynili tak ze szczerego serca. Jezus twierdzi, że to nie wystarczy i, jeśli tak można powiedzieć, wbija „klina” między wierzącego a Boga. Jest nim drugi człowiek, a konkretnie miłość do bliźniego. Dopiero wtedy miłość do Boga staje się pełna. To rewolucja. Jeśli religijność nie otwiera oczu na braci i siostry w potrzebie, jeśli krępuje ludzkie odrody współczucia, to nie tyle sama religijność jest fałszywa, ale jej zbyt wąskie postrzeganie przez chrześcijanina, z gruntu przedchrześcijańskie.

—Dariusz Piórkowski SJ

ŚWIĘTY BENEDYKT Z NURSJI, OPAT PATRON EUROPY—11 LIPCA

Benedykt z Nursji należy do najgłośniejszych postaci w Kościele łacińskim. Wsławił się niezwykle mądrą i wyważoną regułą, która stała się podstawą dla bardzo wielu późniejszych rodzin zakonnych na Zachodzie. Przez założony przez siebie zakon Benedykt przyczynił się nie tylko do pogłębiania życia religijnego w Kościele, ale

i szeroko rozumianej kultury. Jego synowie duchowi służyli się najwięcej dla pozyskania Chrystusowi ludów germanickich. Te racje skłoniły Pawła VI do tego, by w 1964 r. wyróżnić św. Benedykta zaszczytnym tytułem głównego patrona Europy.

Chociaż św. Benedykt zajmuje w dziejach Kościoła katolickiego poczesne miejsce, udokumentowane wiadomości o nim są nikt. Podstawowym źródłem jest dzieło św. Grzegorza I Wielkiego, papieża, przedtem mnicha benedyktyńskiego, który żył w czasach bliskich św. Benedykta. Niestety, Dialogi św. Grzegorza nie miały na celu podania biografii, ile raczej opis życia Benedykta; stąd mało w nich danych historycznych, a wiele wątków wręcz legendarnych.

SAINT BENEDICT OF NURSIA, ABBOT PATRON OF EUROPE—11 JULY

Benedict of Norcia is one of the most famous figures in the Latin Church. He became famous for an extremely wise and balanced rule that became the basis for many later religious families in the West. Through the order he founded, Benedict contributed not only to the deepening of religious life in the Church, but also to the broadly understood culture. His spiritual sons deserved the most for winning the Germanic peoples to Christ. These reasons prompted Paul VI to distinguish St. Benedict with the honorable title of the main patron of Europe.

Although St. Benedict occupies a prominent place in the history of the Catholic Church, the documented information about him is scarce. The primary source is the work of St. Gregory I the Great, Pope, formerly a Benedictine monk who lived in a time close to St. Benedict. Unfortunately, the Dialogues of St. Gregory's aim was not to give a biography, but rather to describe Benedict's life; hence there is little historical data in them, and many even legendary themes.

PRZYPOMNIENIE

W tym wakacyjnym czasie wypoczynku i urlopów nie zaniedbijmy naszych religijnych obowiązków.

Przypominajmy o codziennej modlitwie i niedzielnej Eucharystii.

© J. S. Paluch Co., Inc.

SAMARYTANIE

Po separacji Judei i Izraela w IX wieku król Omri z Królestwa Północnego kupił od Szemera wzgórze Samarii. Zbudował tam miasto Samaria, które stało się jego stolicą.

Było silne defensywnie i kontrolowało dolinę, przez którą biegła główna droga między Jerozolimą a Galileą. W 722 p.n.e. miasto upadło Asyryjczykom i stało się siedzibą asyryjskiej prowincji Samarina. Podczas gdy wielu mieszkańców miasta i okolic Samarii zostało uprowadzonych do niewoli, niektórzy rolnicy i inni zostali w tyle. Zawierali małżeństwa mieszane z nowymi osadnikami z Mezopotamii i Syrii.

Kiedy Cyrus pozwolił Żydom powrócić z niewoli babilońskiej, Samarytanie byli gotowi ich powitać. Wygnańcy jednak gardzili Samarytanami jako renegatami. Kiedy Samarytanie chcieli przyłączyć się do odbudowy Świątyni w Jerozolimie, ich pomoc została odrzucona. Następnie Samarytanie próbowali podkopać Żydów swoimi perskimi władcami i spowolnili odbudowę Jerozolimy i jej świątyni. Samarytanie później sprzymierzyli się z Seleucydami w wojnach machabejskich i w 108 r. p.n.e. Żydzi zniszczyli świątynię Samarytan i spustoszyli terytorium. Mniej więcej w czasie narodzin Jezusa banda Samarytan zbezczesała Świątynię w Jerozolimie, rozrzucając kości zmarłych w sanktuarium. W naszej epoce, która była świadkiem vandalizmu synagog i palenia czarnych kościołów, powinniśmy być w stanie zrozumieć gniew i nienawiść, jakie wzbudziłyby takie czyny.

Fakt, że istniała taka niechęć i wrogość między Żydami a Samarytanami, sprawia, że użycie Samarytanina w przypowieści o dobrym Samarytaninie jest tak silne! Samarytanin jest tym, który potrafi wznieść się ponad wielowiekową bigoterię i uprzedzenia oraz okazać miłosierdzie i współczucie rannemu Żydowi po tym, jak mijają go rodacy Żyda!

To z tymi wiekami sprzeciwu i incydentów za ich ludami możemy zrozumieć zaskoczenie Samarytanki, gdy Jezus wznoси się ponad społeczne i religijne ograniczenia nie tylko mężczyzny rozmawiającego z kobietą, ale także Żyda rozmawiającego z Samarytanką.

Obecnie na zboczach góry Garizim w Ziemi Świętej żyje około 700 Samarytan.

—Internet

WIECZNY ODPOCZYNEK RACZ MU DAĆ PANIE!

W 17 rocznicę śmierci naszego kochanego, niezapomnianego duszpasterza

śp. KSIĘDZA JÓZEFIA KARPA

prosimy Boga by wynagrodził mu wszelkie dobro jakie czynił wśród nas i darzył wiekuistym szczęściem!

Niech odpoczywa w pokoju wiecznym. Amen.

ŚW. BRUNON BONIFACY Z KWERFURTU BISKUP I MĘCZENNIK—12 LIPCA

Brunon urodził się w 974 r. w rodzinie grafów niemieckich w Kwerfurcie. W roku 986 uczył się w szkole katedralnej w Magdeburgu. Studia odbywał pod kierunkiem magistra Geddonia. Tu zetknął się z metropolitą magdeburskim, Gzylerem, i z Thietmarem, późniejszym biskupem w Merserburgu, autorem znanej Kroniki. W roku 995 został mianowany kanonikiem katedralnym w Magdeburgu. W roku 997 wraz z cesarzem Ottonem III udał się do Rzymu. Tu w roku następnym (998) wzdał habit benedyktyńskiego mnicha na Awentynie w opactwie świętych Bonifacego i Aleksego. Pięć lat wcześniej w tym samym klasztorze przebywał św. Wojciech i bł. Radzim. Brunon otrzymał jako imię zakonne Bonifacy.

W roku 999 złożył śluby zakonne. W tym samym czasie zaprzyjaźnił się ze św. Romualdem, który miał już sławę świętego męża i ojca nowej rodziny zakonnej. W roku 1001 Bonifacy znalazł się wśród jego synów duchowych w eremie Pereum koło Rawenny. W tym samym roku jesienią udała się do Polski pierwsza grupa kamedułów z Pereum: św. Jan i św. Benedykt. Misję tę zorganizował św. Romuald na prośbę cesarza Ottona III i króla polskiego, Bolesława Chrobrego. Mieli oni działać wśród Słowian nadodrzańskich. Do nich to miał się dołączyć Brunon. Dla wyjednania misji odpowiednich przywilejów papieskich, św. Romuald wysłał go do Rzymu. Papież Sylwester II chętnie udzielił wszystkich potrzebnych dla misjonarzy indultów. Brunon otrzymał także od papieża paliusz, a więc tym samym nominację na metropolitę misyjnego. Dawało mu to uprawnienia do mianowania biskupów na terenach misyjnych. Z niewiadomych przyczyn, sakrę biskupią Brunon Bonifacy otrzymał dopiero w roku 1004 w Magdeburgu. W ten sposób stał się pierwszym metropolitem pogańskich Słowian zachodnich, do których był wysłany jako misjonarz.

Złożona sytuacja polityczna na terenie Polski sprawiła, że Brunon zatrzymał się we Włoszech, a potem na dworze cesarza. W 1005 r. udał się na Węgry, aby tam szukać pola dla swojej działalności. W roku 1006 był w Polsce, by w roku następnym (1007) znaleźć się po raz drugi na Węgrzech. Papież wysłał go w tym samym czasie także do Kijowa, a nawet do Pieczyngów nad Morzem Czarnym. Wyprawę finansowała zapewne Bolesław Chrobry. W roku 1008 Bonifacy był ponownie w Polsce i usiłował udać się z kolei do Szwecji, aby przez swoich uczniów zorientować się w sytuacji tamtejszego Kościoła. W 1009 roku udał się do Jaćwieży z wyraźnym zamiarem rozpoczęcia tam misji. Niestety, nie było mu dane dokończyć pomyślnie rozpoczętego dzieła. Według podania miał nawrócić nad Bugiem jednego z książąt jaćwieskich, Nothimera. Rywale księcia wykorzystali ten moment i pozbawili go władzy. Brunon zaś, z 18 towarzyszami, miał zginąć z ich ręki 9 marca 1009 roku, gdzieś w okolicach Pojezierza Suwalskiego. Miał wówczas zaledwie 35 lat życia. Bolesław Chrobry wykupił jego ciało. Niestety, ślad o relikwiach Męczennika zginął.

Brunon jest autorem trzech zachowanych do dziś utworów pisanych: Żywotu św. Wojciecha, Listu do cesarza Henryka II (1008) i Żywotu Pięciu Braci Kamedułów (1008 lub 1009), zamordowanych przez na pół pogańskich pachołków królewskich. Styl i język tych pism wskazują na wysoką kulturę św. Brunona.

ST. BRUNO OF QUERFURT BISHOP AND MARTYR—12 JULY

Bruno was born in 974 in the family of German graphs in Querfurt. In 986 he attended the cathedral school in Magdeburg. He studied under the supervision of MA Geddon. Here he met the Metropolitan of Magdeburg, Gzyler, and with Thietmar, later bishop of Merserburg, author of the famous Chronicle. In 995 he was appointed cathedral canon of Magdeburg. In 997 he went to Rome with Emperor Otto III. Here, the following year (998), he wore the habit of the Benedictine monk on Aventine in the abbey of Saints Boniface and Alexios. Five years earlier, St. Wojciech and Bl. Radzim. Bruno received Boniface as a religious name. In 999 he made his religious vows. At the same time, he made friends with St. Romuald, who

already had the fame of a holy husband and father of a new religious family. In 1001 Boniface was among his spiritual sons in the hermitage of Pereum near Ravenna. In the same year, in the fall, the first group of Pereum Camaldolesian monks went to Poland: St. John and St. Benedict. This mission was organized by St. Romuald at the request of the emperor Otto III and the Polish king, Bolesław the Brave. They were to act among the Slavs along the Odra River. Bruno was about to join them. For the reconciliation of the mission of the corresponding papal privileges, St. Romuald sent him to Rome. Pope Sylvester II willingly provided all the indulgent missionaries needed for the missionaries. Bruno also received a pallium from the pope, and thus a nomination for the missionary metropolitan. This gave him the authority to appoint bishops in mission territories. For unknown reasons, Bruno Boniface was ordained bishop only in the year 1004 in Magdeburg. Thus he became the first metropolitan of the pagan Western Slavs to whom he was sent as a missionary.

Due to the complex political situation in Poland, Bruno stayed in Italy, and then at the court of the emperor. In 1005 he went to Hungary to look for a field for his activities there. In 1006 he was in Poland, and in the following year (1007) he was in Hungary for the second time. The Pope sent him at the same time also to Kiev, and even to the Pechenegs on the Black Sea. The expedition was probably financed by Bolesław the Brave. In 1008 Bonifacy was again in Poland and tried to go to Sweden in order to find out about the situation of the local Church through his disciples. In 1009 he went to Jaćwież with the clear intention of starting a mission there. Unfortunately, he was not able to complete the successfully started work. According to the legend, he was to convert one of the Yotvingian princes, Nothimer, on the Bug river. The prince's rivals took advantage of this moment and stripped him of power. Bruno and 18 companions were to die at their hands on March 9, 1009, somewhere near the Suwałki Lake District. He was only 35 years old at the time. Bolesław Chrobry bought his body. Unfortunately, the trace of the relics of the Martyr has disappeared.

Bruno is the author of three written works that have survived to this day: The Life of St. Adalbert, Letter to Emperor Henry II (1008) and The Life of the Five Camaldolesian Brothers (1008 or 1009), murdered by half-pagan royal servants. The style and language of these writings indicate the high culture of St. Bruno.

XXV DOROCZNE OGNIŠKO NA PLAŽY ! SOBOTA 23 LIPCA 2022 R.

W Huntington Beach
wjazd na plażę z Brookhurst St.

Jak nas znaleźć:
białe i czerwone baloniki!
Prosimy o zaopatrzenie się
we własny prowiant.
Dobre humorystyczne gitarowe mile widziane!
Gwarantujemy przyjemnie
dzień i wieczór !

Organizatorzy: **ZNP Grupa "Piast"**

Informacji udzielają:

Kasia: (562) 688-4473

Marlena: (714) 717-7828

Grzegorz: (714) 774-2775

ZAPRASZAMY!!!

XXV ANNUAL CAMPFIRE ON THE BEACH SATURDAY JULY 23 2022

In Huntington Beach — Look for white and red balloons.

Everyone is asked to bring their own provisions.

Good humor and guitars are encouraged.

Organized by: **ZNP Grupa "Piast"**

More information:

Kasia (562) 688-4473

Marlena: (714) 717-7828

Grzegorz: (714) 774-2775

ZAPRASZAMY!!!

CONFESION

Fr. Zibi has announced that Classroom 7 will be the location for confessions on Saturday and Sunday with new schedules to address the necessary access to the sacristy prior to the Mass. We would like to try this new approach and adjust as necessary:

Sat 3:00—3:30 pm Sun 8:00—8:30 am

SPOWIEDŹ

Ks. Zbigniew ogłosił klasę 7 jako nowe miejsce na spowiedź. Spróbujemy ten nowy układ. Ksiądz będzie dostępny do spowiedzi po Mszy Świętej Polskiej od 11:45 do 12:15

YOU ARE IN MY HEART

Tell sinners that no one shall escape My Hand; if they run away from My Merciful Heart, they will fall into My Just Hands. Tell sinners that I am always waiting for them, that I listen intently to the beating of their heart . . . when will it beat for Me? Write, that I am speaking to them through their remorse of conscience, through their failures and sufferings, through thunderstorms, through the voice of the Church. And if they bring all My graces to naught, I begin to be angry with them, leaving them alone and giving them what they want (*Diary*, 1728).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking

Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Edmund F. Dzwigalski	Gloria Norton
Zofia Adamowicz	Erica Furniss	Jerry Nicassio
Adi	Anita and Mike Gilkey	Andrzej Niedojadlo
Karen Arandoña	Zofia Grochulski	Jarrod Pavlik
Rachel Arandoña	Brooklyn Hamsley	Mirosława Pawelczak
Kyle Ardano	Bea Halphide	Anthony Palermo
Sarah Arrizon	Todd Hill	Elaine Quan
Andrzejek&Michael Ashline	Tot Hoang	Benito Ramirez
Avalon Asgari	Dick Hoffman	Jerry Ramirez
Anna Bagnowska	Patricia Hoffman	Robert Rosecrans
Wiesława Barr	Jackie Hoyt	Henryk Ruchel
Jamie Barrett	Andrzej Hulisz	Tim Ryan
Lois Barta	Jadwiga Inglis	Veronica Sequi
Pilar Bascope	Leonard Jakubas	Debra Sherman
Ronald Brozchinsky	Zofia Janczur	Maria Sowa
Paul Budai	Ania Karwan	Jean & Mike Speakman
Charlotte Frances	Julie & Larry Klementowski	Matt Starbuck
Edward Cacho	Josephine Kudlo	Mary Strazdas
Dora Carrillo	Anent L.	Adrienne Swinford
Peter Camacho Family	Mary Laning	Halina Szmiet
Jean Carter	Danuta Łabuś	Teresa Turek
Lacie Cooper	Tom Lynch	Unborn Children
Gina Cruz	Amber Matrauga	Lauren Vairo
Jadwiga Cywińska	Anthony Martinez	Charlene Web
Krystyna Czaplińska	Antoinette Martinez	Bernadette Westphal
Bernadine Dateno	P. Moniuszko	Alicja Wilczyńska
Sylvia Derby	Gail Morganti	Patricia Yochum
Adam Dolewski	Jarosław Musiał	Janina&Henryk Żelażewscy
Joe Doud	Irene Nielsen	Bogusia Zientek
Mieczysław Dutkowski	Monica Nava	

RECYCLING PROGRAM

RECYCLE

The Knights of Columbus Council 9599 will have their next recycling drive on **July 9th and 10th** before and after all the Masses. The Knights will accept only aluminum beverage cans and plastic water and beverage bottles, **please no glass**. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

A VOCATION VIEW:

We are called to love with our whole being. God is inviting you to love through ministry to the Church. Pray for generosity to serve God's people.

DIVINE WORD MISSIONARIES—
SISTERS SERVANTS OF THE HOLY
SPIRIT 800-553-3321

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Monday:	St. Benedict, abbot
Tuesday:	St. Bruno Boniface of Querfurt, bishop and martyr
Wednesday:	St. Henry
Thursday:	St. Camillus de Lellis, priest
Friday:	St. Bonaventure, bishop and doctor of the Church
Saturday:	Our Lady of Mount Carmel

Sat 7/9 4:00 pm For the intention of the Polish Center community
 Sun 7/10 9:00 am +Les Carter from his wife Jean Carter
 For the souls suffering in purgatory may Our Lord forgive them for their sins and accept them into the Kingdom of Heaven from Dominic and Aga Rosa
 For God's blessings for Tony and Kathy Cruz on their 57th wedding anniversary
 10:30 am +Jerzy Łada w 13 rocznicę śmierci i w setną rocznicę urodzin od żony
 O Boże błogosławieństwo dla Julci Globisz w 16 rocznicę urodzin od rodziców
 O zdrowie dla Teresy Wyszomirskej od przyjaciół +Elżbieta Piątek od Basi i Mirka
 +Stanisława Janicka w 1 rocznicę śmierci i
 +Sławomira Jarnickiego w 2 rocznicę śmierci od córki Daniuty z mężem i dziećmi
 +Lilia Cekarska w rocznicę śmierci od męża i córki
 +Otylia Bula od przyjaciół
 O Boże błogosławieństwo dla Mieczysława Dudkowskiego na podróż do ojczyzny i szczęśliwy powrót
 Sat 7/16 4:00 pm +Marion Devoe from Armando and Sandy
 For Rosa Teresa Maninguez on her 80th birthday from her children Christopher, Katherine and Andrew and families
 Sun 7/17 9:00 am +Merlin Barth on 1 month from his passing from his friends +Richard Bodia from Stanley and Beatrice Interrante +Susan Hotchkiss from her husband Mario and her friends
 10:30 am O Boże błogosławieństwo w rocznicę urodzin i o opiekę Matki Boskiej dla Grażyny Kopydłowskiej +Krystyna Sevster i +Stanisław Szuster od córki i wnucząt

NEED FOR NEW ALTAR SERVERS AT THE 4 PM SAT AND 9:00 AM SUN MASS

After 10 years of faithful service at the altar at the 9:00 AM Sunday morning Mass, John Root will be leaving for university studies at the end of the summer. We would like to extend an invitation to all boys and girls who have received their First Holy Communion to consider becoming an altar server. Preparing for this important ministry includes a new server training session and shadowing John at the altar.

After several months of on-the-job training with John, the new servers will be confident and experienced by summer's end. Please contact Fr. Zibi or John for more information.

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Wednesday - 10:00 am - 5:00 pm

Saturday - 11:00 am - 6:00 pm

Sunday - 9:30 am - 2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment.

34TH ANNUAL "STEAK FRY"

The Knights of Columbus council 9599 is having their 34th Anniversary Steak Fry on **Saturday, August 13th, 2022**

from **5:30 pm to 10 pm** at the Polish Center.

Come and have a great steak, or if you prefer, chicken dinner and dance to country music by The Warner Express Band. All for a donation of **\$25**.

All profits to charity. Members of the Knights will be selling the tickets to this great event after all the Masses on the weekends of July 27th & 28th and August 3rd & 4th.

No tickets will be sold at the door.

For more information or purchase tickets call Wayne Hacholski at 714-997-8037 or Jerry Labuda at 714-995-7097.

SPOTKANIA MAŁŻEŃSKIE

Jest okazja dla małżeństw pragnących usprawnić komunikację między sobą i pogłębiania swojej relacji. Podczas warsztatów małżonkowie mają możliwość zapoznania się z zasadami dialogu jako metody komunikacji prowadzącej do prawdziwego porozumienia i wzmacniania więzi małżeńskiej. Warsztaty prowadzą małżeństwa oraz kapłan, którzy dzieląc się będą swoim doświadczeniem dialogu.

Zainteresowani są proszeni o kontakt:
 apnogalski@spotkaniamalzenskie
 818-679-6140 (P. Ania)

Sierra Madre, CA (19-21 sierpnia 2022r.)

ten weekend planujemy prowadzić po polsku i po angielsku. Zapraszamy też te małżeństwa, w których jedna ze stron słabo albo wcale nie mówi po polsku.

PSA UPDATE

As of this week 86 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2022 and have pledged \$28,226

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

First	Second
07/02 & 07/03/2022	\$ 4,697.00
	\$ 678.00

God bless for your generosity!

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

Sunday Masses: 7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass